

Sygn. akt III U 520/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2015r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	stażysta Aneta Beata Stankiewicz-Lauryn

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 stycznia 2015r. w Suwałkach

sprawy **I. K.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o emeryturę

w związku z odwołaniem I. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 11 lipca 2014 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje I. K. prawo do emerytury od dnia (...).

Sygn. akt III U 520/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 11.07.2014r odmówił I. K. prawa do emerytury.

W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r., w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), ubezpieczonemu, urodzonemu po dniu 31.12.1948r. emerytura przysługuje, jeżeli spełnił łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny, wynoszący 60 lat dla mężczyzn;
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochodu budżetu państwa;
- w dniu wejścia w życie przepisów ustawy emerytalnej, tj. 01.01.1999r., udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat, w tym okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze,

wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, wynoszący co najmniej 15 lat.

Zakład odmówił I. K. prawa do emerytury, ponieważ nie udowodnił wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, a tylko 8 lat, 5 miesięcy i 4 dni.

Natomiast na podstawie dowodów dołączonych do wniosku i uzyskanych w wyniku przeprowadzonego postępowania Zakład przyjął za udowodnione na dzień 01.01.1999r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Zakład wskazał też, że nie uwzględnił do pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia od 2.11.1976r. do 31.12.1998r. w (...)Sp.zo. o. w B., ponieważ stanowisko pracy wymienione w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 26.06.2001r. monter wodno-kanalizacyjny nie jest wymienione jako warunki szczególne w wykazie stanowisk w wykazie A Dz. V poz. 1 pkt.6 zarządzenia Nr.9 Ministra Budownictwa Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 01.08.1983r. które brzmi – monter instalacji sanitarnych i grzewczych.

W odwołaniu od tej decyzji I. K. wniósł o jej uchylenie i przyznanie prawa do emerytury. Uważał bowiem, że ma co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Okoliczności bowiem jego pracy przy budowie rurociągów mogą potwierdzić zawnioskowani przez niego świadkowie.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, uzasadniając jak w zaskarżonej decyzji. Wskazał przy tym, iż wnioskodawca 60 lat ukończył (...)i nie jest członkiem OFE.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie należało uznać za uzasadnione.

Zważywszy mianowicie na cały zebrany w sprawie materiał dowodowy i argumenty zaprezentowane przez odwołującego się uznać należało, że ma on również co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Jak wynika z orzecznictwa, czego potwierdzeniem jest choćby wyrok Sądu Najwyższego z dn. 2.02.1996r. II URN 3/95 (Lex 24774), w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być udawadniane wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego. Przepisy bowiem kodeksu postępowania cywilnego nie przewidują w tym względzie żadnych ograniczeń w postępowaniu przed sądami.

Ewentualne ograniczenia dowodowe wskazane w §2 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz. 43 ze zm.) bądź wynikające z rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11.10.2011r. w sprawie postępowania w sprawie o świadczenia emerytalno – rentowe (Dz.U. z 2011r. Nr 237, poz. 1412), a poprzednio z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno- rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz.U. z 1983r. Nr 10, poz. 49 ze zm.), sprowadzające się do złożenia na piśmie stosownych świadectw pracy, dotyczą wyłącznie postępowania przed organami rentowymi.

W sprawie nie ulega wątpliwości, że odwołujący się był zatrudniony od 2.11.1976r. do 31.12.1998r. w Przedsiębiorstwie (...) w A. Faktu tego nie kwestionował organ rentowy, a wynika on i z wystawionego odwołującemu się świadectwa pracy, zeznań zawnioskowanych przez niego świadków oraz spisów pracowników tego Przedsiębiorstwa i dokumentacji o wynagrodzeniu przechowywanych w archiwum tyle tylko, że brak jest samych akt osobowych odwołującego się. Mając jednak na uwadze zeznania świadków i same wyjaśnienia odwołującego się uznać również należało, że w Przedsiębiorstwie tym pracował on w szczególnych warunkach wykonując prace w głębokich wykopach przy układaniu rur. Taką bowiem pracę odwołującego wykonywaną stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jednocześnie potwierdzili w zeznaniach przesłuchiwani świadkowie F. C. i J. C.. Sąd zaś dał im wiarę, gdyż w bezpośrednim przesłuchaniu nie znalazł powodów aby tego nie uczynić zwłaszcza, że z odwołującym się razem pracowali. Świadek J. C. pracował w Przedsiębiorstwie (...) w A. od grudnia 1978 r. do 1998r., był kierowcą

i wiadomym mu było, że odwołujący się pracował w tym przedsiębiorstwie jako wykonujący roboty związane z kanalizacją, wodociągami oraz przepompowniami, gdyż z kierownikiem rozwoził materiały budowlane. Świadek zaś F. C. w tym Przedsiębiorstwie zatrudniony od 1966r. razem z odwołującym się pracował od 1984r do 1997r. Był majstrem i kierownikiem na budowie i stąd też wiadomym mu było, że odwołujący się pracował w wykopach jako monter wodno-kanalizacyjny. Skoro więc i same twierdzenia odwołującego się w tym względzie są stanowcze, to należało przyjąć, że w Przedsiębiorstwie (...) w A. pracował on właśnie w szczególnych warunkach wskazanych w Wykazie A dziale V pod pozycją 1 powołanego rozporządzenia rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jako praca roboty wodnokanalizacyjne oraz budowa rurociągów w głębokich wykopach. Owszem odwołujący się, jak wskazał, czasami musiał uczestniczyć przy betonowaniu przepompowni ale nie pozbawia go to pracy w szczególnych warunkach, gdyż stosownie do wyżej wskazanych przepisów rozporządzenia w Wykazie A Dziale V poz. 4 prace betonarskie też są zaliczane do prac w szczególnych warunkach.

Wprawdzie w zakwestionowanym świadectwie pracy nie użyto ściśle nazewnictwa z zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1.08.1983r. to jednak nie znaczy to, że odwołujący się nie wykonywał prac w nim wskazanych. Przecież prace wodno-kanalizacyjne to prace bądź przy montażu instalacji sanitarnych bądź instalacji grzewczej albo jak wskazuje pkt 7 tego zarządzenia – przy montażu instalacji technologicznych. Poza tym zarządzenie to nie może powodować zacieśniania postanowień rozporządzenia Rady Ministrów wskazanych w Wykazie A dziale V poz.1 co do prac wodno-kanalizacyjnych. Jeżeli przecież nie można byłoby przyjąć stanu rzeczy jak powyżej rozumianego, to uważać przecież należy, że roboty wodno – kanalizacyjne, to nie tylko roboty przy montażu instalacji sanitarnych i grzewczych ale i wodociągowych w szerokim tego słowa znaczeniu.

Mając więc to wszystko na uwadze, stwierdzić należy, że odwołujący się spełnił wszystkie warunki do otrzymania emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Posiada bowiem 25-letni okres składkowy i nieskładkowy niezbędny do jej otrzymania, w tym 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Nie jest też członkiem otwartego funduszu emerytalnego i ukończył 60 lat życia (...)gdyż urodził się (...)

W związku z tym Sąd Okręgowy, na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał odwołującemu się prawo do emerytury od dnia (...), tj. od osiągnięcia 60 roku życia (wniosek o emeryturę złożył wcześniej, bo 21.02.2014r.).

PW/AS